

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2019/624

z dnia 8 lutego 2019 r.

dotyczące szczególnych przepisów w dziedzinie przeprowadzania kontroli urzędowych dotyczących produkcji mięsa oraz obszarów produkcyjnych i obszarów przejściowych w odniesieniu do żywych mały zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 18 ust. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (UE) 2017/625 ustanowiono przepisy dotyczące kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych przez właściwe organy państw członkowskich w celu weryfikacji, czy kwestie takie jak bezpieczeństwo żywności są zgodne z prawodawstwem Unii na wszystkich etapach procesu produkcji, przetwarzania i dystrybucji. W szczególności przewiduje ono przeprowadzanie kontroli urzędowych produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi w celu zweryfikowania zgodności z wymogami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾, rozporządzeniu (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾, rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 ⁽⁴⁾ oraz rozporządzeniu Rady (WE) nr 1099/2009 ⁽⁵⁾.
- (2) Rozporządzenie (UE) 2017/625 uchyla rozporządzenie (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁶⁾ ze skutkiem od dnia 14 grudnia 2019 r. Rozporządzenie (WE) nr 854/2004 ustanawia obecnie szczególne przepisy

⁽¹⁾ Dz.U. L 95 z 7.4.2017, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1099/2009 z dnia 24 września 2009 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas ich uśmiercania (Dz.U. L 303 z 18.11.2009, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 206).

dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi w celu weryfikacji zgodności z wymogami rozporządzeń (WE) nr 852/2004, (WE) nr 853/2004 i (WE) nr 1069/2009. Przewidziano w nim również możliwość przyznawania pewnych odstępstw od tych wymogów.

- (3) Przepisy określone w niniejszym rozporządzeniu powinny zapewnić kontynuację wymogów obecnie ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 854/2004, z uwzględnieniem doświadczenia zdobytego od momentu przyjęcia tego aktu, a także nowych dowodów naukowych i notyfikowanych środków krajowych mających na celu zapewnienie dalszego stosowania tradycyjnych metod na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji żywności.
- (4) Rozporządzenie (UE) 2017/625 przewiduje przyjęcie aktów delegowanych określających kryteria i warunki odstępstw od niektórych wymogów tego rozporządzenia, tak aby badania przedubojowe i poubojowe nie musiały być przeprowadzane przez urzędowego lekarza weterynarii lub pod jego nadzorem, a mogły być przeprowadzane na odpowiedzialność urzędowego lekarza weterynarii. Te akty delegowane powinny również określać kryteria i warunki, zgodnie z którymi kontrole urzędowe mogą być przeprowadzane przez innych pracowników wyznaczonych przez właściwe organy w zakładach rozbioru mięsa.
- (5) Badanie przedubojowe ma zasadnicze znaczenie dla ochrony zdrowia ludzi oraz zdrowia i dobrostanu zwierząt, a zatem pozostaje w zakresie odpowiedzialności urzędowego lekarza weterynarii. Jednakże niektóre rutynowe zadania w ramach badania przedubojowego w rzeźniach mogą być wykonywane przez urzędowego pracownika pomocniczego bez szkody dla osiągnięcia celów rozporządzenia (UE) 2017/625, pod warunkiem spełnienia określonych kryteriów i warunków.
- (6) W szczególności, jeżeli badanie przedubojowe zostało przeprowadzone przez urzędowego lekarza weterynarii w gospodarstwie pochodzenia, należy zapewnić większą elastyczność w odniesieniu do badania przedubojowego w chwili przybycia do rzeźni: badanie to mogłoby być przeprowadzane na odpowiedzialność urzędowego lekarza weterynarii. Jednakże w przypadku, gdy nie przeprowadzono badania przedubojowego na terenie gospodarstwa pochodzenia, przekazanie zadań powinno być dozwolone tylko wówczas, gdy badania są nadzorowane przez urzędowego lekarza weterynarii, z zastrzeżeniem określonych kryteriów i warunków odnoszących się do gatunków innych niż drób i zajęczaki.
- (7) W przypadku uboju z konieczności nie można przeprowadzić badania przedubojowego w rzeźni. Aby uniknąć zadawania zwierzętom niepotrzebnych cierpień, transportując je do rzeźni, oraz aby ograniczyć straty ekonomiczne podmiotów i ograniczyć marnotrawienie żywności, należy ustanowić kryteria i warunki pozwalające na przeprowadzenie badania przedubojowego poza rzeźnią w przypadku uboju z konieczności. Zwierzęta poddane ubojowi z konieczności mogą nadal być zdatne do spożycia przez ludzi, o ile zostanie przeprowadzona kontrola mięsa z pozytywnym wynikiem. Kontrole te powinny zapewniać maksymalną gwarancję zdatności do spożycia, w przypadkach gdy dochodzi do uboju z konieczności poza rzeźnią.
- (8) Bardziej skuteczne może być ocenianie spełnienia wymogów w zakresie zdrowia ludzi, zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt poprzez przeprowadzanie badań przedubojowych na terenie gospodarstwa pochodzenia, a nie w rzeźni. Należy zatem zezwolić na odstępstwa od badań przedubojowych w rzeźni w odniesieniu do wszystkich gatunków, pod warunkiem spełnienia określonych kryteriów.
- (9) Badania poubojowe i działania audytowe mają zasadnicze znaczenie dla ochrony zdrowia ludzkiego, zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt, a zatem powinny pozostać w zakresie odpowiedzialności urzędowego lekarza weterynarii. Niektóre zadania mogą być jednak wykonywane przez urzędowego pracownika pomocniczego, pod warunkiem że zostaną zapewnione wystarczające zabezpieczenia w odniesieniu do tej ochrony oraz jeżeli spełnione są określone kryteria i warunki. Te kryteria i warunki powinny w szczególności umożliwiać kontynuację obecnych praktyk w przypadku gdy ubój w rzeźniach o niskiej wydajności oraz w zakładach obróbki dziczyzny o niskiej wydajności nie jest prowadzony w sposób ciągły.
- (10) Należy określić kryteria i warunki w przypadku odstępstwa od podstawowych wymogów badania przedubojowego i poubojowego w rzeźniach i w zakładach obróbki dziczyzny. Próg produkcji jest niedyskryminującym kryterium, uwzględniającym w szczególności najmniejsze zakłady, zgodnie z art. 16 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/625. Ponieważ struktura tych zakładów różni się w poszczególnych państwach członkowskich, próg ten powinien opierać się na liczbie zwierząt poddanych ubojowi lub obróbce lub na wykazaniu, że próg ten stanowi ograniczony i stały odsetek mięsa wprowadzonego do obrotu. W rozporządzeniu (WE) nr 1099/2009 zdefiniowano jednostki żywego inwentarza i ustanowiono przeliczniki w celu wyrażenia liczby zwierząt określonych gatunków w jednostkach żywego inwentarza. Przepisy te należy wykorzystać do ustalenia progów i zharmonizowania odstępstw od pewnych wymogów opartych na wielkości rzeźni.
- (11) Niektóre zadania w zakładach rozbioru mięsa mogą być wykonywane przez pracowników wyznaczonych przez właściwe organy, bez uszczerbku dla celów ochrony zdrowia ludzkiego, zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt, jeśli spełnione są określone kryteria i warunki.

- (12) Kontrole urzędowe produkcji mały są niezbędne do zapewnienia zgodności z kryteriami i celami ustanowionymi w prawodawstwie Unii. Zgodnie z sekcją VII rozdział II część A załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 żywe małże należy odławiać z obszarów produkcyjnych, które zostały sklasyfikowane przez właściwe organy i z których organy te zezwalają na odławianie. Rozporządzenie (UE) 2017/625 przewiduje przyjęcie aktów delegowanych ustanawiających kryteria i warunki umożliwiające ustalenie, w odniesieniu do przegrzebkwatych, ślimaków morskich i strzykw, kiedy obszary produkcyjne i obszary przejściowe nie muszą być klasyfikowane.
- (13) Należy również ustanowić miejsce, w którym mają być przeprowadzane kontrole urzędowe w odniesieniu do produkcji tych przegrzebkwatych oraz ślimaków morskich i strzykw, które nie są filtratorami.
- (14) Rozporządzenie (UE) 2017/625 przewiduje również możliwość ustanowienia szczególnych odstępstw w odniesieniu do kontroli urzędowych dotyczących renifera tundrowego *Rangifer tarandus tarandus*, pardwy mszarnej *Lagopus lagopus* i pardwy górskiej *Lagopus mutus* w celu umożliwienia kontynuacji utrwalonych lokalnych zwyczajów i tradycji.
- (15) Zgodnie z art. 17 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 854/2004 państwa członkowskie miały możliwość przyjmowania środków krajowych w celu umożliwienia dalszego stosowania tradycyjnych metod lub uwzględnienia potrzeb przedsiębiorstw spożywczych o niewielkim przerobie czy też znajdujących się w regionach o szczególnych ograniczeniach geograficznych. Na tej podstawie Szwecja i Finlandia notyfikowały Komisji i pozostałym państwom członkowskim środki krajowe przewidujące szczególne odstępstwa od określonych wymogów w zakresie kontroli urzędowych mięsa z renifera i mięsa z pardwy. Ponieważ rozporządzenie (UE) 2017/625 nie zezwala już na takie dostosowanie za pomocą środków krajowych, w niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić odstępstwa w odniesieniu do kontroli urzędowych obejmujących renifery i pardwy w celu umożliwienia kontynuacji utrwalonych lokalnych zwyczajów i tradycji, które nie mają wpływu na realizację celów rozporządzenia (UE) 2017/625.
- (16) Rozporządzenie (UE) 2017/625 ustanawia szczegółowe wymogi minimalne dotyczące pracowników wyznaczonych przez właściwe organy oraz urzędowych lekarzy weterynarii, a także urzędowych pracowników pomocniczych zaangażowanych w kontrole urzędowe i niektóre inne czynności urzędowe. Określono w nim również wymogi minimalne dotyczące szkoleń pracowników rzeźni zaangażowanych w kontrole urzędowe i niektóre inne działania kontrolne.
- (17) Należy ustanowić szczegółowe wymogi minimalne dla urzędowych lekarzy weterynarii, urzędowych pracowników pomocniczych i innych pracowników wyznaczonych przez właściwe organy w celu utrzymania wysokiego i odpowiedniego poziomu wykonywania powierzonych im zadań, a tym samym zapewnienia wysokiego poziomu ochrony konsumentów, zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt. Powinny one obejmować szczegółowe wymogi minimalne dotyczące szkoleń. Należy zapewnić wystarczającą elastyczność w celu dostosowania tego wymogu do wykonywanych zadań z uwzględnieniem doświadczenia zawodowego.
- (18) W celu utrzymania wysokich i odpowiednich wyników należy również ustanowić odpowiednie wymogi minimalne dotyczące szkoleń, mające zastosowanie do pracowników rzeźni pomagających przy wykonywaniu zadań związanych z kontrolami urzędowymi i innymi urzędowymi działaniami kontrolnymi określonymi w rozporządzeniu.
- (19) Ponieważ rozporządzenie (UE) 2017/625 uchyla rozporządzenie (WE) nr 854/2004 ze skutkiem od dnia 14 grudnia 2019 r., niniejsze rozporządzenie powinno również stosować się od tej daty,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

Niniejsze rozporządzenie ustanawia szczególne przepisy dotyczące przeprowadzania kontroli urzędowych, o których mowa w art. 18 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/625, w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego.

Te szczególne przepisy obejmują:

- a) kryteria i warunki umożliwiające określenie:
- (i) kiedy badanie przedubojowe w niektórych rzeźniach może być przeprowadzone pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii lub na jego odpowiedzialność;
 - (ii) kiedy badanie przedubojowe może być przeprowadzone poza rzeźnią w przypadku uboju z konieczności;
 - (iii) kiedy badanie przedubojowe może być przeprowadzone na terenie gospodarstwa pochodzenia;

- (iv) zabezpieczeń, jakie mają być ustanowione na potrzeby przeprowadzania badań poubojowych i działań audytowych na odpowiedzialność urzędowego lekarza weterynarii, o czym mowa w art. 18 ust. 2 lit. c) i d) rozporządzenia (UE) 2017/625;
 - (v) odstępstw od art. 18 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2017/625 w odniesieniu do klasyfikacji obszarów produkcyjnych i obszarów przejściowych w odniesieniu do przegrzebkwatych, ślimaków morskich i strzykw;
 - (vi) kiedy kontrole urzędowe w zakładach rozbioru mięsa mogą być przeprowadzane przez pracowników wyznaczonych w tym celu przez właściwe organy i odpowiednio przeszkolonych;
- b) ustanowienie szczególnych odstępstw w odniesieniu do renifera tundrowego *Rangifer tarandus tarandus*, pardwy mszarnej *Lagopus lagopus* i pardwy górskiej *Lagopus mutus* w celu umożliwienia kontynuacji utrwalonych lokalnych zwyczajów i tradycji;
 - c) ustanowienie szczegółowych wymogów minimalnych, w tym wymogów dotyczących szkoleń dla urzędowych lekarzy weterynarii, urzędowych pracowników pomocniczych i pracowników wyznaczonych przez właściwe organy, w celu zapewnienia odpowiedniego wykonywania zadań opisanych w art. 18 rozporządzenia (UE) 2017/625;
 - d) ustanowienie odpowiednich wymogów minimalnych dotyczących szkoleń, mających zastosowanie do pracowników rzeźni pomagających przy wykonywaniu zadań opisanych w art. 18 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/625.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „rzeźnia” oznacza rzeźnię zgodnie z definicją w pkt 1.16 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004;
- 2) „gospodarstwo pochodzenia” oznacza gospodarstwo, w którym były ostatnio chowane zwierzęta. W przypadku częściowo oswojonych jeleniowatych w rozumieniu pkt 2 lit. q) załącznika I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 ⁽⁷⁾ obejmuje ono spędy w celu selekcji zwierząt do uboju;
- 3) „obszar produkcyjny” oznacza obszar produkcyjny zgodnie z definicją w pkt 2.5 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004;
- 4) „obszar przejściowy” oznacza obszar przejściowy zgodnie z definicją w pkt 2.6 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004;
- 5) „pracownik wyznaczony przez właściwe organy” oznacza osobę inną niż urzędowy pracownik pomocniczy i urzędowy lekarz weterynarii, która ma kwalifikacje zgodnie z niniejszym rozporządzeniem do działania w takim charakterze w zakładach rozbioru mięsa i której właściwe organy powierzają realizację określonych działań;
- 6) „analiza ryzyka” oznacza analizę ryzyka zgodnie z definicją w art. 3 pkt 10 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁸⁾;
- 7) „zakład rozbioru mięsa” oznacza zakład rozbioru mięsa zgodnie z definicją w pkt 1.17 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004;
- 8) „drób” oznacza drób zgodnie z definicją w pkt 1.3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004;
- 9) „zajęczaki” oznaczają zajęczaki zgodnie z definicją w pkt 1.4 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004;
- 10) „podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze” oznacza podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze zgodnie z definicją w art. 3 pkt 3 rozporządzenia (WE) nr 178/2002;
- 11) „zwierzęta gospodarskie kopytne” oznaczają zwierzęta gospodarskie kopytne zgodnie z definicją w pkt 1.2 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004;
- 12) „mięso” oznacza mięso zgodnie z definicją w pkt 1.1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004;
- 13) „zwierzęta dzikie utrzymywane w warunkach fermowych” oznaczają zwierzęta dzikie utrzymywane w warunkach fermowych zgodnie z definicją w pkt 1.6 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004;
- 14) „konsument finalny” oznacza konsumenta finalnego zgodnie z definicją w art. 3 pkt 18 rozporządzenia (WE) nr 178/2002;
- 15) „handel detaliczny” oznacza handel detaliczny zgodnie z definicją w art. 3 pkt 7 rozporządzenia (WE) nr 178/2002;

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych gąbczastych encefalopatii (Dz.U. L 147 z 31.5.2001, s. 1).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1).

- 16) „zakład” oznacza przedsiębiorstwo zgodnie z definicją w art. 2 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 852/2004;
- 17) „rzeźnia o niskiej wydajności” oznacza rzeźnię wyznaczoną przez właściwe organy na podstawie analizy ryzyka, w której ubój ma miejsce tylko w ciągu części dnia roboczego lub odbywa się w ciągu całego dnia roboczego, ale nie w każdym dniu roboczym tygodnia;
- 18) „zakład obróbki dziczyzny o niskiej wydajności” oznacza zakład obróbki dziczyzny wyznaczony przez właściwe organy na podstawie analizy ryzyka, w którym obróbka dziczyzny ma miejsce tylko w ciągu części dnia roboczego lub odbywa się w ciągu całego dnia roboczego, ale nie w każdym dniu roboczym tygodnia;
- 19) „duża jednostka przeliczeniowa inwentarza” oznacza jednostkę żywego inwentarza zgodnie z definicją w art. 17 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1099/2009;
- 20) „drobna zwierzyna łowna” oznacza drobną zwierzynę łowną zgodnie z definicją w pkt 1.7 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004;
- 21) „zakład obróbki dziczyzny” oznacza zakład obróbki dziczyzny zgodnie z definicją w pkt 1.18 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004;
- 22) „zakład wysyłki” oznacza zakład wysyłki zgodnie z definicją w pkt 2.7 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004;
- 23) „małże” oznaczają żywe małże zgodnie z definicją w pkt 2.1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004;
- 24) „przetwarzanie” oznacza przetwarzanie zgodnie z definicją w art. 2 ust. 1 lit. m) rozporządzenia (WE) nr 852/2004;
- 25) „narządy wewnętrzne” oznaczają narządy wewnętrzne zgodnie z definicją w pkt 1.12 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004;
- 26) „produkcja podstawowa” oznacza produkcję podstawową zgodnie z definicją w art. 3 pkt 17 rozporządzenia (WE) nr 178/2002;
- 27) „gospodarstwo produkcji mleka” oznacza gospodarstwo produkcji mleka zgodnie z definicją w pkt 4.2 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004.

Artykuł 3

Kryteria i warunki określające, kiedy badania przedubojowe w niektórych rzeźniach mogą być przeprowadzane przez urzędowego pracownika pomocniczego

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 18 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/625 badania przedubojowe mogą być przeprowadzane przez urzędowego pracownika pomocniczego pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii w odniesieniu do gatunków innych niż drób i zajęczaki, pod warunkiem że procedury stosowane w rzeźni spełniają następujące kryteria i warunki:
 - a) zadania w ramach badań przedubojowych mają charakter czysto praktyczny i dotyczą wyłącznie jednej z następujących czynności lub większej ich liczby:
 - (i) sprawdzenie, czy podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze spełnia wymogi w zakresie informacji dotyczących łańcucha żywnościowego i w zakresie kontroli tożsamości zwierzęcia;
 - (ii) preselekcja zwierząt wykazujących ewentualne nieprawidłowości w odniesieniu do wymogów w zakresie zdrowia ludzi, zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt;
 - b) urzędowy lekarz weterynarii jest niezwłocznie powiadamiany przez urzędowego pracownika pomocniczego przeprowadzającego badanie, jeżeli zaobserwowano lub podejrzewa się ewentualne nieprawidłowości, po czym urzędowy lekarz weterynarii przeprowadza badanie przedubojowe osobiście; oraz
 - c) urzędowy lekarz weterynarii regularnie sprawdza, czy urzędowy pracownik pomocniczy prawidłowo wykonuje swoje zadania.
2. Na zasadzie odstępstwa od art. 18 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/625 badania przedubojowe na wszystkich gatunkach mogą być przeprowadzane przez urzędowego pracownika pomocniczego w rzeźni na odpowiedzialność urzędowego lekarza weterynarii, pod warunkiem że spełnione są następujące kryteria i warunki:
 - a) badanie przedubojowe zostało już przeprowadzone przez urzędowego lekarza weterynarii w gospodarstwie pochodzenia zgodnie z art. 5;
 - b) urzędowy lekarz weterynarii jest niezwłocznie powiadamiany przez urzędowego pracownika pomocniczego przeprowadzającego badanie, jeżeli zaobserwowano lub podejrzewa się ewentualne nieprawidłowości, po czym urzędowy lekarz weterynarii przeprowadza badanie przedubojowe osobiście;
oraz
 - c) urzędowy lekarz weterynarii regularnie sprawdza, czy urzędowy pracownik pomocniczy prawidłowo wykonuje swoje zadania.

3. Odstępstwa przewidziane w ust. 1 i 2 nie mają zastosowania:
- do zwierząt poddanych ubojowi z konieczności, o czym mowa w sekcji I rozdział VI załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004;
 - do zwierząt, u których podejrzewa się chorobę lub stan, który może mieć niekorzystny wpływ na zdrowie ludzi;
 - do bydła pochodzącego ze stad, które nie zostały uznane za oficjalnie wolne od gruźlicy lub których status oficjalnie wolnych od gruźlicy został zawieszony;
 - do bydła pochodzącego ze stad oraz owiec i kóz pochodzących z gospodarstw, które nie zostały uznane za oficjalnie wolne od brucelozy lub których status oficjalnie wolnych od brucelozy został zawieszony;
 - w przypadku wystąpienia ognisk chorób zwierząt u zwierząt pochodzących z regionu zdefiniowanego w art. 2 dyrektywy Rady 64/432/EWG⁽⁹⁾, w którym stosuje się ograniczenia dotyczące zdrowia zwierząt zgodnie z prawodawstwem Unii;
 - do zwierząt poddanych bardziej rygorystycznym kontrolom ze względu na rozprzestrzenianie się nowo występujących chorób lub określonych chorób ujętych w wykazie prowadzonym przez Światową Organizację Zdrowia Zwierząt.

Artykuł 4

Kryteria i warunki określające, kiedy badania przedubojowe mogą być przeprowadzane poza rzeźnią w przypadku uboju z konieczności

Na zasadzie odstępstwa od art. 18 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/625 urzędowy lekarz weterynarii może przeprowadzać badania przedubojowe poza rzeźnią w przypadku uboju z konieczności, wyłącznie w przypadku zwierząt gospodarskich kopytnych oraz z zastrzeżeniem zgodności z wymaganiami dotyczącymi uboju z konieczności określonymi w sekcji I rozdział VI pkt 1, 2 i 6 załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004.

Dla zwierząt zdatnych do uboju wydaje się świadectwo zdrowia zgodnie z modelem określonym w załączniku V do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/628⁽¹⁰⁾. Świadectwo zdrowia towarzyszy zwierzętom w drodze do rzeźni lub jest wysyłane z wyprzedzeniem w dowolnej formie. W świadectwie zdrowia zapisuje się wszelkie uwagi istotne dla późniejszej kontroli mięsa.

Artykuł 5

Ogólne kryteria i warunki określające, kiedy badania przedubojowe mogą być przeprowadzane na terenie gospodarstwa pochodzenia

- Na zasadzie odstępstwa od art. 18 ust. 2 lit. a) i b) rozporządzenia (UE) 2017/625 właściwy organ może zezwolić na przeprowadzenie badania przedubojowego zwierząt przeznaczonych do uboju w gospodarstwie pochodzenia zgodnie z kryteriami i warunkami określonymi w ust. 2 i art. 6.
- W odniesieniu do wszystkich gatunków stosuje się następujące kryteria i warunki:
 - przeprowadzane są kontrole rejestrów lub dokumentacji w gospodarstwie pochodzenia, w tym weryfikacja informacji dotyczących łańcucha żywnościowego;
 - podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze ułatwia indywidualne badanie zwierząt, jeżeli jest to wymagane;
 - badania przedubojowe na terenie gospodarstwa pochodzenia obejmują badanie kliniczne zwierząt w celu ustalenia, czy:
 - występuje u nich choroba lub stan, które mogą być przenoszone na zwierzęta lub ludzi przy obróbce lub przez spożycie mięsa takich zwierząt, lub też czy zachowują się, indywidualnie lub zbiorowo, w sposób wskazujący, że taka choroba wystąpiła;
 - wykazują ogólne zaburzenia w zachowaniu, objawy choroby lub nieprawidłowości, które mogą powodować, że mięso z takich zwierząt nie jest zdadne do spożycia przez ludzi;

⁽⁹⁾ Dyrektywa Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzspółnotowy bydłem i trzodą chlewną (Dz.U. 121 z 29.7.1964, s. 1977).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/628 z dnia 8 kwietnia 2019 r. dotyczące wzorów świadectw urzędowych dla niektórych zwierząt i towarów oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2074/2005 i rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/759 w odniesieniu do wzorów świadectw (zob. s. 101 niniejszego Dziennika Urzędowego).

- (iii) istnieją dowody lub powody, aby podejrzewać, że u zwierząt tych mogą występować pozostałości chemiczne przekraczające poziomy ustanowione w prawodawstwie Unii lub pozostałości substancji zabronionych;
 - (iv) występują u nich oznaki wskazujące na problemy związane z dobrostanem zwierząt, w tym są nadmiernie zabrudzone;
 - (v) nadają się do transportu;
- d) kontrole i badanie przedubojowe na terenie gospodarstwa pochodzenia, o których mowa w lit. a), b) i c), przeprowadzane są przez urzędowego lekarza weterynarii;
- e) zwierzęta zdane do uboju są właściwie identyfikowane i oddzielane od innych zwierząt oraz wysyłane do rzeźni bezpośrednio z gospodarstwa pochodzenia;
- f) dla zwierząt zdanych do uboju wydaje się świadectwo zdrowia określone w części I załącznika IV do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/628. Świadectwo zdrowia towarzyszy zwierzętom w drodze do rzeźni lub jest wysyłane z wyprzedzeniem w dowolnej formie. W świadectwie zdrowia zapisuje się wszelkie uwagi istotne dla późniejszej kontroli mięsa.
3. W rzeźni przeprowadza się następujące dodatkowe kontrole zgodnie z art. 18 ust. 2 lit. a) i b) rozporządzenia (UE) 2017/625 i art. 3 niniejszego rozporządzenia:
- a) regularna weryfikacja wypełniania przez podmioty prowadzące przedsiębiorstwa spożywcze obowiązku zapewnienia prawidłowej identyfikacji zwierząt;
 - b) regularna weryfikacja tego, czy przepisy dotyczące dobrostanu zwierząt są przestrzegane podczas transportu i w chwili przybycia zwierząt do rzeźni, oraz czy występują objawy świadczące o stanie mogącym mieć niekorzystny wpływ na zdrowie ludzi lub zwierząt.
4. W przypadku gdy zwierzęta nie są poddawane ubojowi w ciągu trzech dni – lub 28 dni w przypadkach, o których mowa w art. 6 ust. 5 – od daty wydania świadectwa zdrowia, o którym mowa w ust. 2 lit. f):
- a) jeżeli zwierzęta nie zostały wysłane z gospodarstwa pochodzenia do rzeźni, przeprowadza się dodatkowe badanie przedubojowe i wydaje się nowe świadectwo zdrowia;
 - b) jeżeli zwierzęta są już w drodze do rzeźni lub znajdują się w rzeźni, można zezwolić na ubój niezwłocznie po dokonaniu oceny przyczyny opóźnienia, o ile zwierzęta zostaną poddane dodatkowemu badaniu przedubojowemu zgodnie z art. 11 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/627 ⁽¹⁾.

Artykuł 6

Kryteria i warunki specyficzne dla danego gatunku, określające, kiedy badania przedubojowe mogą być przeprowadzane na terenie gospodarstwa pochodzenia

1. W stosownych przypadkach dotyczących drobiu i zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych właściwe organy stosują szczególne kryteria i warunki określone w niniejszym artykule.
2. W przypadku drobiu odchowywanego do celów wytwarzania „foie gras” oraz drobiu patroszonego z opóźnieniem, poddawanego ubojowi w gospodarstwie pochodzenia świadectwo wypełnione zgodnie ze wzorem świadectwa zdrowia określonym w części II załącznika IV do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/628 towarzyszy niepatroszonym tuszom w drodze do rzeźni lub zakładu rozbioru mięsa lub jest wysyłane z wyprzedzeniem w dowolnej formie, zamiast świadectwa, o którym mowa w art. 5 ust. 2 lit. f).
3. W przypadku zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych poddawanych ubojowi w gospodarstwie pochodzenia zgodnie z sekcją III pkt 3 załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 świadectwo wypełnione zgodnie ze wzorem świadectwa zdrowia określonym w części III załącznika IV do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/628 towarzyszy zwierzętom w drodze do rzeźni lub jest wysyłane z wyprzedzeniem w dowolnej formie, zamiast świadectwa, o którym mowa w art. 5 ust. 2 lit. f).
4. W przypadku zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych, poddawanych ubojowi w gospodarstwie pochodzenia zgodnie z sekcją III pkt 3 lit. a) załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004:
 - a) świadectwo wypełnione zgodnie ze wzorem świadectwa zdrowia określonym w części IV załącznika IV do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/628 towarzyszy zwierzętom w drodze do rzeźni lub jest wysyłane z wyprzedzeniem w dowolnej formie, zamiast świadectwa, o którym mowa w art. 5 ust. 2 lit. f);
 - b) urzędowy lekarz weterynarii regularnie sprawdza, czy osoby przeprowadzające ubój i wykrwawianie prawidłowo wykonują swoje zadania.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/627 z dnia 15 marca 2019 r. ustanawiające jednolite praktyczne rozwiązania dotyczące przeprowadzania kontroli urzędowych produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 oraz zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 2074/2005 w odniesieniu do kontroli urzędowych (zob. s. 51 niniejszego Dziennika Urzędowego).

5. Na zasadzie odstępstwa od art. 5 ust. 4 państwa członkowskie mogą zezwolić na ubój zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych przez 28 dni od daty wydania świadectwa zdrowia, o którym mowa w art. 5 ust. 2 lit. f), jeżeli:
- tylko małe ilości mięsa zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych są bezpośrednio dostarczane przez producenta konsumentom finalnym lub do lokalnych zakładów handlu detalicznego bezpośrednio zaopatrujących konsumentów finalnych; oraz
 - nie więcej niż 50 zwierząt jest poddawanych ubojowi na rok i na gospodarstwo pochodzenia.

Artykuł 7

Kryteria i warunki dotyczące przeprowadzania badań poubojowych na odpowiedzialność urzędowego lekarza weterynarii, o których mowa w art. 18 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/625

1. Badania poubojowe, o których mowa w art. 18 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/625, mogą być przeprowadzane przez urzędowego pracownika pomocniczego na odpowiedzialność urzędowego lekarza weterynarii, z zastrzeżeniem zgodności z rozdziałem II załącznika II do niniejszego rozporządzenia, jeżeli spełnione są następujące kryteria i warunki:
- czynności związane z ubojem lub z obróbką dziczyzny przeprowadza się w rzeźni o niskiej wydajności lub w zakładzie obróbki dziczyzny niskiej wydajności, które dokonują uboju lub obróbki:
 - mniej niż 1 000 dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza rocznie; lub
 - mniej niż 150 000 sztuk drobiu, zajęczaków i drobnej zwierzyny łownej rocznie;
 - właściwy organ może podwyższyć progi określone w lit. a), zapewniając stosowanie odstępstwa w przypadku najmniejszych rzeźni i zakładów obróbki dziczyzny spełniających wymogi definicji rzeźni o niskiej wydajności lub zakładu obróbki dziczyzny o niskiej wydajności, oraz pod warunkiem że łączna roczna produkcja tych zakładów nie przekracza 5 % całkowitej ilości świeżego mięsa wyprodukowanego w danym państwie członkowskim:
 - w odniesieniu do odnośnych gatunków;
 - w odniesieniu do wszystkich zwierząt kopytnych łącznie;
 - w odniesieniu do całego drobiu łącznie; lub
 - w odniesieniu do wszystkich ptaków i zajęczaków łącznie;w takim przypadku właściwe organy notyfikują takie odstępstwo oraz przekazują dowody na poparcie tego odstępstwa zgodnie z procedurą określoną w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1535 ⁽¹²⁾;
 - zakład, którego to dotyczy, posiada wystarczającą infrastrukturę do przechowywania mięsa wykazującego nieprawidłowości oddzielnie od innego mięsa, dopóki urzędowy lekarz weterynarii nie będzie mógł osobiście przeprowadzić kontroli mięsa wykazującego nieprawidłowości;
 - urzędowy lekarz weterynarii jest obecny w zakładzie przynajmniej raz dziennie, w tym regularnie podczas uboju;
 - właściwy organ wdrożył procedurę regularnej oceny pracy urzędowych pracowników pomocniczych w tych zakładach, łącznie z:
 - monitorowaniem działań indywidualnych;
 - weryfikacją dokumentacji dotyczącej wyników badań i porównaniem jej z odpowiednimi tuszami;
 - kontrolą tusz w pomieszczeniach magazynowych;
 - właściwy organ przeprowadził analizę ryzyka, uwzględniając co najmniej następujące elementy:
 - liczbę zwierząt poddanych ubojowi lub obróbce w ciągu godziny lub dnia;
 - gatunki i klasy zwierząt poddanych ubojowi lub obróbce;
 - wydajność zakładu;
 - historyczne dane z przeprowadzonego uboju lub obróbki;
 - skuteczność wszelkich dodatkowych środków w łańcuchu żywnościowym przyjętych w celu zagwarantowania bezpieczeństwa żywności w odniesieniu do zwierząt przeznaczonych do uboju;

⁽¹²⁾ Dyrektywa (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz.U. L 241 z 17.9.2015, s. 1).

- (vi) skuteczność procedur opartych na analizie zagrożeń i krytycznych punktów kontroli (HACCP);
 - (vii) dokumentację audytu;
 - (viii) historyczną dokumentację prowadzoną przez właściwy organ i dotyczącą badań przedubojowych i poubojowych.
2. Do celów ust. 1 lit. a) ppkt (i) stosuje się przeliczniki określone w art. 17 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1099/2009. Jednak w przypadku owiec i kóz oraz małych (< 100 kg wagi żywej) jeleniowatych stosuje się przelicznik wynoszący 0,05 dużej jednostki przeliczeniowej inwentarza, a w przypadku innych dużych zwierząt dzikich – przelicznik wynoszący 0,2 dużej jednostki przeliczeniowej inwentarza.

Artykuł 8

Przeprowadzanie badań poubojowych przez urzędowego lekarza weterynarii

Badanie poubojowe jest przeprowadzane przez urzędowego lekarza weterynarii w następujących przypadkach:

- a) zwierząt poddanych ubojowi z konieczności, o czym mowa w sekcji I rozdział VI załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004;
- b) zwierząt, u których podejrzewa się chorobę lub stan, który może mieć niekorzystny wpływ na zdrowie ludzi;
- c) bydła pochodzącego ze stad, które nie zostały uznane za oficjalnie wolne od gruźlicy;
- d) bydła, owiec i kóz pochodzących ze stad, które nie zostały uznane za oficjalnie wolne od brucelozy;
- e) wystąpienia ognisk chorób zwierząt, w odniesieniu do których w prawodawstwie Unii ustanowiono przepisy o wymaganiach zdrowotnych dla zwierząt. Dotyczy to zwierząt podatnych na daną chorobę, pochodzących z określonego regionu zdefiniowanego w art. 2 ust. 2 lit. p) dyrektywy 64/432/EWG;
- f) kiedy konieczne są bardziej rygorystyczne kontrole, aby uwzględnić nowo występujące choroby lub określone choroby ujęte w wykazie prowadzonym przez Światową Organizację Zdrowia Zwierząt;
- g) w przypadku odstępstwa od harmonogramu badania poubojowego zgodnie z art. 13 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/627.

Artykuł 9

Kryteria i warunki dotyczące prowadzenia działań audytowych w rzeźniach i w zakładach obróbki dziczyzny

Działania audytowe, o których mowa w art. 18 ust. 2 lit. d) ppkt (iii) rozporządzenia (UE) 2017/625, mogą być prowadzone w rzeźniach i zakładach obróbki dziczyzny przez urzędowych pracowników pomocniczych na odpowiedzialność urzędowego lekarza weterynarii tylko w odniesieniu do gromadzenia informacji na temat dobrych praktyk higienicznych i procedur opartych na HACCP, z zastrzeżeniem zgodności z rozdziałem II załącznika II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 10

Kryteria i warunki dotyczące przeprowadzania kontroli urzędowych, w tym działań audytowych w zakładach rozbioru mięsa

Kontrole urzędowe, o których mowa w art. 18 ust. 2 lit. d), w tym działania audytowe, w zakładach rozbioru mięsa mogą być również przeprowadzane przez innych pracowników wyznaczonych przez właściwe organy, na zasadzie odstępstwa od wymogów określonych w art. 18 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) 2017/625, pod warunkiem że właściwe organy regularnie kontrolują pracę takich pracowników. Działania te są wykonywane zgodnie z rozdziałem III załącznika II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 11

Kontrole urzędowe dotyczące przegrzebkowatych oraz ślimaków morskich i strzykw niebędących filtratorami odławianych z obszarów produkcyjnych, które nie są sklasyfikowane zgodnie z art. 18 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2017/625

Na zasadzie odstępstwa od art. 18 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2017/625 klasyfikacja obszarów produkcyjnych i obszarów przejściowych nie jest wymagana w odniesieniu do odławiania przegrzebkowatych oraz ślimaków morskich i strzykw niebędących filtratorami, w przypadku gdy właściwe organy przeprowadzają kontrole urzędowe takich zwierząt w ośrodkach aukcyjnych, zakładach wysyłki i zakładach przetwórczych.

W ramach takich kontroli urzędowych sprawdza się zgodność:

- a) z normami zdrowotnymi dotyczącymi żywych małży, określonymi w sekcji VII rozdział V załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004;
- b) ze szczególnymi wymogami dotyczącymi przegrzebkwatych oraz ślimaków morskich i strzykw niebędących filtratorami odławianych poza sklasyfikowanymi obszarami produkcyjnymi, określonymi w rozdziale IX tej sekcji.

Artykuł 12

Szczególne odstępstwa w odniesieniu do renifera tundrowego *Rangifer tarandus tarandus*, pardwy mszarnej *Lagopus lagopus* i pardwy górskiej *Lagopus mutus*, jak przewidziano w art. 18 ust. 7 lit. h) rozporządzenia (UE) 2017/625

1. Zgodnie z art. 18 ust. 7 lit. h) rozporządzenia (UE) 2017/625 Szwecja i Finlandia mogą przyznać następujące szczególne odstępstwa od wymogów kontroli urzędowych dotyczących renifera tundrowego *Rangifer tarandus tarandus*, ustanowionych w art. 18 tego rozporządzenia, w odniesieniu do obszarów tych państw członkowskich wymienionych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, nie wpływając przy tym na realizację celów tego rozporządzenia:

- a) na zasadzie odstępstwa od art. 18 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/625 nie wymaga się kontroli urzędowych mięsa z renifera tundrowego *Rangifer tarandus tarandus*, w przypadku gdy jest ono dostarczane bezpośrednio przez producenta w niewielkich ilościach konsumentom finalnym lub do lokalnych zakładów handlu detalicznego bezpośrednio zaopatrujących konsumentów finalnych;
- b) na zasadzie odstępstwa od art. 18 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/625 badanie przedubojowe nie jest obowiązkowe w odniesieniu do zbłąkanych reniferów poddanych ubojowi w pojedynczych przypadkach w okresie od 1 maja do 30 września;
- c) na zasadzie odstępstwa od art. 18 ust. 2 lit. c) i ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/625 pracownicy rzeźni, którzy odbyli szkolenie odpowiednie do tego zadania zgodnie z art. 14, mogą przeprowadzać kontrole:
 - (i) narządów wewnętrznych brzucha, z wyłączeniem wątroby i nerek;
 - (ii) narządów płciowych;
 - (iii) wymion.

2. Na zasadzie odstępstwa od art. 18 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/625 kontrole urzędowe nie są wymagane w przypadku mięsa z pardwy mszarnej *Lagopus lagopus* i pardwy górskiej *Lagopus mutus*, jeżeli zwierzęta te są uśmiercane w sidłach w szwedzkich hrabstwach Norrbotten, Västerbotten i Jämtland oraz w szwedzkiej gminie Älvdalen w hrabstwie Dalarna podczas zimowego sezonu polowań.

Artykuł 13

Szczegółowe wymogi minimalne dotyczące urzędowych lekarzy weterynarii, urzędowych pracowników pomocniczych i pracowników wyznaczonych przez właściwe organy

1. Urzędowi lekarze weterynarii wykonujący zadania przewidziane w art. 18 rozporządzenia (UE) 2017/625 muszą spełniać szczególne wymogi minimalne określone w rozdziale I załącznika II do niniejszego rozporządzenia.

Na zasadzie odstępstwa od przepisów określonych w załączniku II rozdział I pkt 1–6 państwa członkowskie mogą ustanowić szczególne przepisy dotyczące:

- a) urzędowych lekarzy weterynarii pracujących w niepełnym wymiarze godzin, którzy są odpowiedzialni za kontrolowanie małych przedsiębiorstw lub przeprowadzanie kontroli urzędowych wyłącznie w produkcji podstawowej, w szczególności kontroli w gospodarstwach produkcji mleka oraz kontroli przedubojowych poza rzeźniami; oraz
- b) studentów weterynarii, którzy zdali egzamin dotyczący zagadnień, o których mowa w załączniku II rozdział I pkt 3, i którzy tymczasowo pracują w rzeźni w obecności urzędowego lekarza weterynarii.

2. Lekarze weterynarii, którzy zostali już powołani na urzędowych lekarzy weterynarii przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, muszą mieć odpowiednią wiedzę na tematy, o których mowa w rozdziale I pkt 3 załącznika II do niniejszego rozporządzenia. W razie potrzeby właściwy organ zapewnia, aby taka wiedza była nabywana w drodze szkoleń ustawicznych.

3. Urzędowi pracownicy pomocniczy wykonujący zadania przewidziane w art. 18 rozporządzenia (UE) 2017/625 muszą spełniać szczególne wymogi minimalne określone w rozdziale II załącznika II do niniejszego rozporządzenia.

4. Pracownicy wyznaczeni przez właściwe organy wykonujący zadania przewidziane w art. 18 rozporządzenia (UE) 2017/625 muszą spełniać szczególne wymogi minimalne określone w rozdziale III załącznika II do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 14***Wymogi minimalne dotyczące szkoleń, mające zastosowanie do pracowników rzeźni**

Pracownicy rzeźni pomagający przy wykonywaniu zadań związanych z kontrolami urzędowymi i innymi działaniami kontrolnymi zgodnie z art. 18 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/625 muszą być szkoleni w sposób wymagany przez właściwe organy. Muszą również spełniać wymogi minimalne dotyczące szkoleń określone w rozdziale II załącznika II do niniejszego rozporządzenia w zakresie, w jakim są one istotne dla ich zadań pomocniczych.

*Artykuł 15***Wejście w życie i stosowanie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 14 grudnia 2019 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 lutego 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

**SZCZEGÓLNE ODSTĘPSTWA W ODNIESIENIU DO KONTROLI MIĘSA Z RENIFERA TUNDROWEGO
(RANGIFER TARANDUS TARANDUS)**

Szczególne odstępstwa, o których mowa w art. 12 ust. 1, mają zastosowanie wyłącznie na następujących obszarach:

a) w Szwecji:

- (i) hrabstwo Norrbotten;
- (ii) hrabstwo Västerbotten;
- (iii) hrabstwo Jämtland;
- (iv) hrabstwo Västernorrland;
- (v) gmina Älvdalen w hrabstwie Dalarna;
- (vi) gminy Nordanstig, Hudiksvall i Söderhamn w hrabstwie Gävleborg;

b) w Finlandii, jak było to ustanowione w dniu 31 grudnia 2014 r.:

- (i) region Laponia, z wyjątkiem gmin Kemi, Keminmaa i Tornio;
 - (ii) regiony Ostrobotnia Północna i Kainuu:
 - gminy Kuusamo, Taivalkoski, Pudasjärvi, Suomussalmi i Hyrynsalmi,
 - w gminie Oulu: obszar dawnej gminy Yli-Ii oraz obszar na północ od rzeki Kiiminkijoki w dawnej gminie Ylikiiminki,
 - w gminie Ii: obszar dawnej gminy Kuivaniemi,
 - w gminach Puolanka i Utajärvi: obszary położone na północ od rzeki Kiiminkijoki i drogi regionalnej nr 891 (Hyrynsalmi-Puolanka).
-

ZAŁĄCZNIK II

**SZCZEGÓLWY WYMAGI MINIMALNE DOTYCZĄCE URZĘDOWYCH LEKARZY WETERYNARII,
URZĘDOWYCH PRACOWNIKÓW POMOCNICZYCH I PRACOWNIKÓW WYZNACZONYCH PRZEZ
WŁAŚCIWE ORGANY**

ROZDZIAŁ I

URZĘDOWI LEKARZE WETERYNARII

1. Właściwe organy mogą powołać na urzędowego lekarza weterynarii tylko lekarzy weterynarii, którzy zdali test spełniający wymogi określone w pkt 3.
2. Właściwe organy muszą zorganizować przeprowadzenie testu dla kandydatów, którzy ubiegają się o stanowisko urzędowego lekarza weterynarii.
3. Test musi badać, czy kandydaci mają znajomość następujących tematów, specyficznych dla zadań urzędowego lekarza weterynarii i w niezbędnym zakresie, w zależności od doświadczenia i kwalifikacji lekarza weterynarii, przy czym należy uniknąć powielania testów wiedzy i umiejętności wymaganych w odniesieniu do lekarza weterynarii zgodnie z art. 38 ust. 3 dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾:
 - a) krajowe i unijne prawodawstwo dotyczące zdrowia ludzi, bezpieczeństwa żywności, zdrowia zwierząt, dobrostanu zwierząt oraz substancji farmaceutycznych;
 - b) zasady wspólnej polityki rolnej, środki rynkowe, refundacje wywozowe i wykrywanie oszustw, w tym kontekst globalny: Porozumienie Światowej Organizacji Handlu w sprawie stosowania środków sanitarnych i fitosanitarnych, Kodeks Żywnościowy, Światowa Organizacja Zdrowia Zwierząt;
 - c) podstawy przetwórstwa spożywczego i technologii żywności;
 - d) zasady, pojęcia i metody dobrej praktyki produkcyjnej i zarządzania jakością;
 - e) zarządzanie jakością na etapie produkcji (dobre praktyki gospodarki rolnej);
 - f) promowanie i stosowanie higieny żywności, bezpieczeństwo związane z żywnością (dobra praktyka higieniczna);
 - g) zasady, pojęcia i metody analizy ryzyka;
 - h) zasady, pojęcia i metody HACCP, stosowanie HACCP w całym łańcuchu żywnościowym w produkcji żywności;
 - i) audyt i weryfikacja zgodności z wymogami, o których mowa w lit. a)–h);
 - j) zapobieganie zagrożeniom dla zdrowia ludzkiego przenoszonym przez żywność i ich kontrola;
 - k) dynamika rozprzestrzeniania się infekcji i zatruc w populacji;
 - l) epidemiologia diagnostyczna;
 - m) systemy monitorowania i nadzoru;
 - n) zasady i zastosowania diagnostyczne nowoczesnych metod badawczych;
 - o) technologie informacyjno-komunikacyjne jako narzędzia robocze;
 - p) obróbka danych i zastosowania biostatystyki;
 - q) badania dotyczące ognisk chorób przenoszonych przez żywność u ludzi;
 - r) istotne aspekty przenośnych encefalopatii gąbczastych (TSE);
 - s) dobrostan zwierząt na poziomie produkcji, transportu i uboju;
 - t) kwestie ochrony środowiska związane z produkcją żywności (w tym gospodarowanie odpadami);
 - u) zasada ostrożności oraz obawy konsumentów;
 - v) zasady szkolenia personelu pracującego w łańcuchu produkcyjnym;

⁽¹⁾ Dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 22).

- w) przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych;
- x) aspekty dotyczące oszustw.

Kandydaci mogą uzyskać wymaganą wiedzę w ramach podstawowego szkolenia weterynaryjnego lub poprzez odbyte szkolenia lub zdobyte doświadczenie zawodowe po uzyskaniu kwalifikacji lekarza weterynarii.

Właściwe organy odstępują od wymogu zdania przez kandydata testu, jeżeli uznają, że kandydat uzyskał całą wymaganą wiedzę podczas studiów wyższych lub poprzez kształcenie ustawiczne zakończone uzyskaniem kwalifikacji podyplomowych, doświadczenie zawodowe lub uzyskanie innych kwalifikacji. Jeżeli kandydat częściowo uzyskał wymaganą wiedzę, właściwe organy organizują testy inne niż te, o których mowa w pkt 2, aby uwzględnić przygotowanie zawodowe kandydatów.

4. Urzędowy lekarz weterynarii musi mieć umiejętności w zakresie współpracy multidyscyplinarnej.
5. Przed rozpoczęciem samodzielnej pracy każdy urzędowy lekarz weterynarii musi w okresie próbnym odbyć trwające co najmniej 200 godzin szkolenie praktyczne. Odpowiednie szkolenie w trakcie studiów weterynaryjnych może być włączone do okresu próbnego. W okresie próbnym urzędowy lekarz weterynarii pracuje pod nadzorem urzędowych lekarzy weterynarii pełniących swoje obowiązki w rzeźniach, zakładach rozbioru mięsa i gospodarstwach. Szkolenie musi dotyczyć audytu dobrej praktyki higienicznej oraz procedur opartych w szczególności na zasadach HACCP.
6. Urzędowy lekarz weterynarii musi aktualizować swoją wiedzę i zdobywać aktualne informacje w ramach regularnego kształcenia ustawicznego i śledząc literaturę fachową w dziedzinach, o których mowa w pkt 3. Urzędowy lekarz weterynarii musi odbywać, w miarę możliwości, coroczne kształcenie ustawiczne.
7. Wzajemne uznawanie testów na urzędowych lekarzy weterynarii przez państwa członkowskie musi mieć zastosowanie, w przypadku gdy specjaliści przemieszczają się za granicę lub chcą osiedlić się w innym państwie członkowskim. W takim przypadku testy muszą ograniczać się do tematów niezbędnych z punktu widzenia zdrowia ludzi i ochrony zdrowia zwierząt w państwach członkowskich zatrudnienia, ale nieobjętych testami w państwie członkowskim pochodzenia.

ROZDZIAŁ II

URZĘDOWY PRACOWNIK POMOCNICZY

1. Do wykonywania zadań urzędowego pracownika pomocniczego dopuszczone są tylko osoby, które odbyły szkolenie i zdały test zgodnie z wymogami określonymi w pkt 5.
2. Właściwe organy organizują testy, o których mowa w pkt 1. Aby zakwalifikować się do przystąpienia do tych testów, kandydaci muszą udowodnić, że odbyli:
 - a) co najmniej 500 godzin szkolenia, w tym co najmniej 400 godzin szkolenia praktycznego, obejmującego dziedziny, o których mowa w pkt 5; oraz
 - b) wszelkie dodatkowe szkolenia wymagane do tego, aby urzędowi pracownicy pomocniczy mogli wykonywać swoje obowiązki w sposób kompetentny.
3. Szkolenie praktyczne, o którym mowa w pkt 2 lit. a), musi odbywać się w rzeźniach, zakładach obróbki dziczyzny lub zakładach rozbioru mięsa pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii.
4. Szkolenie i testy muszą dotyczyć głównie mięsa czerwonego lub mięsa drobiowego. Jednakże osoby, które odbyły szkolenie w jednej z tych dwóch kategorii i zdały test, muszą być zobowiązane jedynie do odbycia skróconego szkolenia, aby zdać test w drugiej kategorii. Szkolenie i testy muszą uwzględniać w stosownych przypadkach zwierzęta łowne, zwierzęta dzikie utrzymywane w warunkach fermowych oraz zajęczaki.
5. Szkolenie urzędowych pracowników pomocniczych musi obejmować poniższe zagadnienia, a testy muszą potwierdzać posiadaną przez nich w tym zakresie wiedzę:
 - a) w odniesieniu do gospodarstw:
 - (i) część teoretyczna:
 - kontekst dotyczący organizacji przemysłu rolnego, metod produkcji, międzynarodowych norm handlowych w odniesieniu do zwierząt,
 - dobra praktyka chowu inwentarza żywego,

- podstawowa wiedza na temat chorób, w szczególności chorób odzwierzęcych wywoływanych przez wirusy, bakterie i pasożyty,
- monitorowanie pod kątem wykrywania choroby, stosowanie leków i szczepionek, badanie na obecność pozostałości,
- kontrola dotycząca higieny i stanu zdrowia,
- dobrostan zwierząt w gospodarstwie i podczas transportu,
- wymogi środowiskowe – w budynkach, w gospodarstwach i ogólnie,
- odpowiednie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne,
- obawy konsumentów i kontrola jakości;

(ii) część praktyczna:

- wizyty w gospodarstwach różnego rodzaju i stosujących różne metody chowu,
- wizyty w zakładach produkcyjnych,
- obserwowanie załadunku i rozładunku zwierząt,
- prezentacje laboratoryjne,
- kontrole weterynaryjne,
- dokumentacja;

b) w odniesieniu do rzeźni, zakładów obróbki dziczyzny i zakładów rozbioru mięsa:

(i) część teoretyczna:

- kontekst dotyczący organizacji przemysłu mięsnego, metod produkcji, międzynarodowych norm handlowych dotyczących żywności oraz technologii uboju i rozbioru mięsa,
- podstawowa wiedza z zakresu higieny i dobrej praktyki higienicznej, w szczególności higieny przemysłowej, higieny uboju, rozbioru i przechowywania mięsa, higieny pracy,
- podstawowa wiedza na temat HACCP oraz audytu procedur opartych na zasadach HACCP,
- dobrostan zwierząt podczas rozładunku po transporcie i w rzeźni,
- podstawowa wiedza z dziedziny anatomii i fizjologii zwierząt poddawanych ubojowi,
- podstawowa wiedza z dziedziny patologii zwierząt poddawanych ubojowi,
- podstawowa wiedza z dziedziny anatomii patologicznej zwierząt poddawanych ubojowi,
- odpowiednia wiedza na temat TSE i innych poważnych chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, a także poważnych chorób zwierząt,
- znajomość metod i procedur uboju, badania, przygotowania, opakowywania w opakowanie jednostkowe i zbiorcze oraz transportu mięsa świeżego,
- podstawowa wiedza z dziedziny mikrobiologii,
- badanie przedubojowe,
- pobieranie próbek i analizy na obecność włośnia krętego,
- badanie poubojowe,
- zadania administracyjne,
- znajomość odpowiednich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych,
- procedura pobierania próbek,
- aspekty dotyczące oszustw;

(ii) część praktyczna:

- identyfikacja zwierząt,
- sprawdzanie wieku,

- badanie i ocena zwierząt poddawanych ubojowi,
 - badanie przedubojowe w rzeźni,
 - badanie poubojowe w rzeźni lub w zakładzie obróbki dziczyzny,
 - pobieranie próbek i analizy na obecność włośnia krętego,
 - określanie gatunków zwierząt poprzez badanie typowych części zwierzęcia,
 - określanie i omówienie części ciał zwierząt poddawanych ubojowi, w których wystąpiły zmiany,
 - kontrola higieny, w tym audyt dobrej praktyki higienicznej oraz procedur opartych na zasadach HACCP,
 - rejestrowanie wyników badań przedubojowych,
 - pobieranie próbek,
 - identyfikowalność mięsa,
 - dokumentacja, jak np. ocena informacji dotyczących łańcucha żywnościowego i odczyt rejestrów.
6. Właściwe organy mogą podjąć decyzję o ograniczeniu szkolenia i testów w zakresie:
- a) części teoretycznej, jeżeli urzędowy pracownik pomocniczy wykaże wystarczające wykształcenie dotyczące określonych zagadnień wymienionych w pkt 5 lit. a) ppkt (i) lub lit. b) ppkt (i) niniejszego rozdziału;
 - b) części praktycznej, jeżeli urzędowy pracownik pomocniczy wykaże wystarczające doświadczenie zawodowe dotyczące określonych zagadnień wymienionych w pkt 5 lit. a) ppkt (ii) lub lit. b) ppkt (ii) niniejszego rozdziału.
7. Urzędowy pracownik pomocniczy musi mieć umiejętności w zakresie współpracy multidyscyplinarnej.
8. Urzędowi pracownicy pomocniczy muszą aktualizować swoją wiedzę i zdobywać aktualne informacje w ramach regularnego kształcenia ustawicznego i śledząc literaturę fachową. Urzędowy pracownik pomocniczy musi odbywać, w miarę możliwości, coroczne szkolenie ustawiczne.
9. Jeżeli urzędowi pracownicy pomocniczy tylko pobierają próbki oraz wykonują analizy w związku z badaniami na obecność włośnia krętego i kryteriami mikrobiologicznymi, właściwe organy muszą jedynie dopilnować, aby otrzymali oni przeszkolenie odpowiednie do tych zadań.
10. Wzajemne uznawanie testów na urzędowych pracowników pomocniczych przez państwa członkowskie musi mieć zastosowanie, w przypadku gdy specjaliści przemieszczają się za granicę lub chcą osiedlić się w innym państwie członkowskim. W takim przypadku testy muszą ograniczać się do tematów niezbędnych z punktu widzenia zdrowia ludzi i ochrony zdrowia zwierząt w państwach członkowskich zatrudnienia, ale nieobjętych testami w państwie członkowskim pochodzenia.

ROZDZIAŁ III

PRACOWNICY WYZNACZENI PRZEZ WŁAŚCIWE ORGANY

1. Właściwe organy mogą powołać wyłącznie pracowników, którzy odbyli szkolenie i zdali test zgodnie z wymogami określonymi w pkt 5 niniejszego rozdziału.
2. Właściwe organy muszą zorganizować test, o którym mowa w pkt 1. Aby zakwalifikować się do przystąpienia do tego testu, kandydaci muszą udowodnić, że odbyli:
 - a) co najmniej 500 godzin szkolenia, w tym co najmniej 400 godzin szkolenia praktycznego obejmującego dziedzinę, o których mowa w pkt 5; oraz
 - b) wszelkie dodatkowe szkolenia wymagane do tego, aby pracownicy wyznaczeni przez właściwe organy mogli wykonywać swoje obowiązki w sposób kompetentny.
3. Szkolenie praktyczne, o którym mowa w pkt 2 lit. a), musi odbywać się w zakładach rozbioru mięsa pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii.
4. Szkolenie i testy muszą dotyczyć głównie mięsa czerwonego lub mięsa drobiowego. Jednakże osoby, które odbyły szkolenie w jednej z tych dwóch kategorii i zdały test, muszą być zobowiązane jedynie do odbycia skróconego szkolenia, aby zdać test w drugiej kategorii. Szkolenie i testy muszą uwzględniać w stosownych przypadkach zwierzęta łowne, zwierzęta dzikie utrzymywane w warunkach fermowych oraz zajęczaki.

5. Szkolenie pracowników wyznaczonych przez właściwe organy musi obejmować poniższe zagadnienia, a testy muszą potwierdzać posiadaną przez nich w tym zakresie wiedzę w odniesieniu do zakładów rozbioru mięsa:
 - (i) część teoretyczna:
 - kontekst dotyczący organizacji przemysłu mięsnego, metod produkcji, międzynarodowych norm handlowych dotyczących technologii żywności i rozbioru mięsa,
 - gruntowna wiedza z zakresu higieny i dobrej praktyki higienicznej, w szczególności higieny przemysłowej, higieny rozbioru i przechowywania mięsa, higieny pracy,
 - gruntowna wiedza na temat HACCP oraz audytu procedur opartych na zasadach HACCP,
 - odpowiednia wiedza na temat TSE i innych poważnych chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych,
 - znajomość metod i procedur przygotowania, opakowywania w opakowanie jednostkowe i zbiorcze oraz transportu mięsa świeżego,
 - podstawowa wiedza z dziedziny mikrobiologii,
 - zadania administracyjne,
 - znajomość odpowiednich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych,
 - procedura pobierania próbek,
 - aspekty dotyczące oszustw,
 - (ii) część praktyczna:
 - badanie i ocena zwierząt poddawanych ubojowi,
 - kontrola higieny, w tym audyt dobrej praktyki higienicznej oraz procedur opartych na zasadach HACCP,
 - pobieranie próbek,
 - identyfikowalność mięsa,
 - dokumentacja.
 6. Właściwe organy mogą podjąć decyzję o ograniczeniu szkolenia i testów w zakresie:
 - a) części teoretycznej, jeżeli pracownik wyznaczony przez właściwe organy wykaże wystarczające wykształcenie dotyczące określonych zagadnień wymienionych w pkt 5 ppkt (i) niniejszego rozdziału;
 - b) części praktycznej, jeżeli pracownik wyznaczony przez właściwe organy wykaże wystarczające doświadczenie zawodowe dotyczące określonych zagadnień wymienionych w pkt 5 ppkt (ii) niniejszego rozdziału.
 7. Pracownicy wyznaczeni przez właściwe organy muszą mieć umiejętności w zakresie współpracy multidyscyplinarnej.
 8. Pracownicy wyznaczeni przez właściwe organy muszą aktualizować swoją wiedzę i zdobywać aktualne informacje w ramach regularnego kształcenia ustawicznego i śledząc literaturę fachową. Pracownicy wyznaczeni przez właściwe organy muszą odbywać, w miarę możliwości, coroczne szkolenie ustawiczne.
 9. Wzajemne uznawanie przez państwa członkowskie testów na innych pracowników wyznaczonych przez właściwe organy musi mieć zastosowanie, w przypadku gdy specjaliści przemieszczają się za granicę lub chcą osiedlić się w innym państwie członkowskim. W takim przypadku testy muszą ograniczać się do tematów niezbędnych z punktu widzenia zdrowia ludzi i ochrony zdrowia zwierząt w państwach członkowskich zatrudnienia, ale nieobjętych testami w państwie członkowskim pochodzenia.
-